

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši vedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računano se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za o z n a n i l a plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopolni naj se izvolje frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

U p r a v n i š t v u naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Toast gospoda Waserja.

Gospod Waser v Gradci se rad razodeva v toastih in toastih njegovi se radi „ad verbum“ registrirajo po protivniških glasilih kot izustila, ki segajo v — praktično življenje. Zadnje soboto je „društvo pravnikov“ v Gradci praznovalo svojo petindvajsetletnico in pri banketu ustal je tudi ekscelencija Waser in v toastu, ki ga priobčuje „Gr. T.“, razvil svoje stališče, stališče predsednika višjemu sodišču. Dejal je mej drugim: „Generacija naša kolikor toliko živi v blodnji, da v državi z mnogojezičnim prebivalstvom jednotni državni jezik zato ni mogoč, ter se načelo enakopravnosti za vse narode praktično le tedaj izvršuje, ako imajo vsi v deželi navadni jeziki uradni značaj. Ako bi to načelo priznala in izvrševala tudi uprava pravosodja in ako bi vsi v deželi navadni jeziki obveljali kot sposobni za dvor in sodišča, potem moralo bi se bistvo umakniti obliki; kajti oblast in moč sodnih razlok ne tiči v jeziku, nego v duhu njihovem, to je v pravem razumevanju konkretnih okolnosti in v pravo subsumaciji pod zakone. Mnogojezičnost po sodiških morala bi naraščaj vzbujati, naj rajši postanejo spretni linguisti mestu dobrih juristov.“

Niso posebno jasne in jedrnate te besede, ali duh, na katerega visoki govornik polaga vso važnost, dub v njih je jako pomenljiv za naše razmere! Tu naj takoimenovani „jednotni državni jezik“ izpodrine iz sodnih uradov jezike v deželi navadne, v uradih naj neha narodna enakopravnost, v uradih zanjo ni mesta! Kjer veje tak duh, tam ni čuda, da se kakor šibki trst simo tamo maje te melj ni člen XIX., da je ni stanovitosti za enakopravnost slovenščine kot sodnjega jezika! Gospod Waser sicer takrat ni govoril s kuruličnega sedeža, nego v toast je bil oblekel golo svoje privatno mišljenje, toda vendar je prečudna antipatija njegova proti načelu, ki je uzakonjeno že nad dvajset let, proti načelu jezikovne enakopravnosti po uradih! Nad sodnji predsednik naš ima takšne nazore, — kako težko, kako zoperno mu mora to biti, če vendar slovenščina tu in tam ima uradni značaj, kakor ga jej odmerja temeljni državni zakon! Da nas ne bo kdo napačno umel, poudarjamo, da ne govorimo

o ekscelenci Waserji kot sodniku, nego da ga imamo v mislih kot človeka, kot privatno osebo, v kateri se na takšen način bori teorija s prakso, nazor z uradno prisego, da se uprav čudimo vstrajnosti, katera starega gospoda le še ni zapustila!

Kot član slavnostne družbe mogel je gospod Waser tudi izreči, da bi se bistvo dalo za obliko, če bi deželni jeziki vladali pri sodiških in imeli uradni značaj. Izrekel je s tem, da se to tudi v resnici godi, da se bistvo žrtvuje obliki, povsodi tam, kjer se n. pr. cele dolge pravde vrše izključno na slovenščini. To je trda obsodba nemalega dela avstrijskega pravosodja, seveda ne — obsodba sodnika! Sodnik in po logiki tudi privatni človek mora svoje mnenje veljavno utemeljiti, šele potem je mnenje sodba. Gospod Waser pravi, da duh daje sodbi moč in veljavo, ne pa jezik, duh pa je njemu viden tedaj, ako je sodnik prav razumel „konkretne okolnosti“ in prav subsumoval zakone. Res je to in baš to je tudi tisto, kar jasno in silno logiko zahteva uradni značaj deželne jezika in kar izključuje sodbo gospoda Waserja. Konkretne okolnosti predlagajo in zapisujejo stranke v deželnem jeziku, stranka govori, stranka mora poslušati in razumeti sodnik in stranka mora imeti v arnost, da je narekovano tudi zapisano, o čemer je le tedaj prepričana, ako jezik uloge ali zapisnika razume. Ne na podlagi tujega, nego jedino le na podlagi deželne jezika pride sodnik do temeljitega znanja konkretnih okolnosti — do bistva torej, katero se pod zakon logično subsumuje. Ako je jezik oblika, potem je ta oblika v vseh pravnih rečeh bistvo, kakor hitro stranka s svojim jezikom nastopi! Tam, kjer stranka sodnika ne umeje in sodnik ne nje in kjer je nevarnost, da ne utegne vse tako biti „in actis“, kakor je „in mundo“, tam tehtnica pravice vaga — na debelo! Postava naša pozna slučaje.

Državni zbor.

V torek bil je budgetne debate drugi dan in dr. Gregor stekel si je slavo, da je mej vsemi, proti budgetu upisanimi govorniki, govoril najostreje, da je njegov strel proti sedanji vladi prodril najgloblje. Voditelj mladočeške stranke ima pod svojim pra-

porčkom le sedem glasov, kar je tudi sam že večkrat poudarjal, a govor njegov bode imel gotove posledice, govorjen je bil ne le vladi v obraz, marveč skozi okno, da bode vzbujal glasen odmev v vseh čeških pokrajinah. In to je menda dr. Gregor bil glavni smoter, katerega bode deloma tudi izvestno dosegel, kajti človeška narava je že taka, da jej bolj prija opozicija nego pa dosledno pritrjevanje in zatajevanje samega sebe.

Govor dr. Gregor nahajajo čitatelji na drugem mestu, da imajo tako priliko, napraviti si svojo sodbo, kakor si jo je „Politik“, ki je govor tako pristrigla in mrcvarila, da je priobčila le odlomek, oceno pa izrekla tako, da je govor pač „eine gelungene rednerische Leistung“, da pa državniška umetnost in politika s takimi govori nemata posla.

Za Mladočehom dr. Gregor nastopil je Staročeh župnik Weber. Govoril je za budget, a spravil se je nad naučnega ministra Gautscha, „grobokopa srednjih šol“, katerega ime se na taboru v Branovici niti izgovoriti ni smelo. Ko bi sedanje ministerstvo palo, bi Weber ne točil posebnih vročih solz, kajti njemu je ljubši pošten sovražnik, nego nezanesljiv prijatelj. Sovražnik utegne nam postati prijatelj, a naučni minister nikdar ne, on je naš neizprosni sovražnik. Gautsch jo bil tisti, ki je rekel da so ostale slovanske gimnazije samo za to, da se učencina njih nemški uče. Zatorej sklepa Weber: „Ceterum censeo, Gautschidam esse delendam.“

Za tem govorila sta izmej nemške opozicije Menger, izmej nemških konservativcev Pscheiden. Prvi razpravljal je obširno novi davek na žganje, drugi pa je svojo sulico zasadi za Liechtensteinov predlog — oba brez posebnega uzroka, kakor je tudi dr. Maggo v govor bil zelo plitev, brez pravega zanimanja, kar je tudi popolnem naravno, kajti ko je dr. Gregor „tiča odstrelil“, drugi govorniki vsaj ta dan neso mogli prodreti.

Včeraj nadaljevala se le debata o državnem proračunu. Prvi govornik je Ozarkjevič, ki je risal žalostno stanje galiških Rusov zahtevajoč zanje v prestolnem govoru in v zakonih zajamčene ravnopravnosti. Drugi govornik bil je dr. Pichler ki je govoril s skrajno nemškega stališča. Potem pa

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

XXVII.

(Dalje.)

— Evgenij Vasiljič, upam ...

Eh, Ana Sergějevna, govori resnico. Z manoj je pri kraji. Padel sem pod kolo. Vidite, da sem imel prav, da ni treba misliti na bodočnost. Stara stvar je smrt in vendar vsakemu nova. Doslej se še ne bojim ... a potem izgubim zavest, in fuit! (Mahnil je slabo z roko.) No, kaj vam naj še rečem ... Da sem vas ljubil? To že prej ni imelo nikakega zmisla, sedaj ga ima toliko manj. Ljubez — je oblika, a moja lastna oblika že razpada. Povedal vam bom raje, kako ste lepa! In sedaj stojite tu, tako krasna ...

Ana Sergějevna je nehote vzdrtela.

— Nikar se ne bojte ... usedite se tija ... Ne hodite k meni, moja bolezen je nalezljiva.

Ana Sergějevna šla je hitro po sobi in sedla na stol poleg divana.

— Velikodušnica! zašepetal je Bazarov. — Oh, kako blizu, in kako mlada, sveža, čista ... v tej grdi sobi! ... No, na zdravje! živite dolgo, to je najbolje, in uživajte, dokler utegnute. Poglejte, kako grd prizor: polupohejeni črv in še se vije! In toliko sem še nameraval, da dovršim; ne umrem, zakaj! Nalogo imam, saj sem velikan! Sedaj je pa vsa naloga velikanova, da spodobno umre, dasi to nikogar ne briga ... Vsejedno: z repom ne bom migal, kakor pes.

Bazarov je umolknil ter jel z roko iskati svoj kozarec. Ana Sergějevna dala mu je pijače ne slekši rokavic in bojzljivo dihajoč.

— Pozabili me bodete, začel je spet, — mrlič ni živemu človeku tovariš. Otec vam bo pravil, kakega človeka je Rusija izgubila ... To so otročarije, a ne prepričujte starčka ... Naj se otrok tolaži s čimer je ... *) saj veste. Tudi mater tolažite. Takih ljudij, kakor sta onadva, morali bi namreč v vašem velikem svetu — po dnevu z lučjo iskati ... Jaz potreben Rusiji! ... No, vidi se, da nisem potreben. Vender, kdo pa je potreben? Čevljar je potreben, krojač je potreben, mesar ... meso prodaja ...

*) Rusk pregovor: Naj se otrok tolaži s čimer je, da le ne joka.

mesar ... čakajte, megleno mi postaja ... Tu je gozd ...

Bazarov položil je roko na čelo.

Ana Sergějevna sklonila se je k njemu. — Evgenij Vasiljič, jaz sem tu ...

Nenadoma prijel jo je za roko ter se vzdignil. — Ostanite zdravi! dejal je z nepričakovano silo in očesi zablščali sta mu v zadnjem svitu. — Srečno! ... Poslušajte ... saj vas takrat nisem poljubil, takrat ... Pihnite proti umirajoči svetilnici in ugasne naj ...

Ana Sergějevna pritisnila je ustnici na njegovo čelo.

— Dosti! rekel je ter omahnil na blazinico.

— Sedaj ... tema ...

Ana Sergějevna je tiho odšla. — Kaj, je vprašal je s šepetom Vasilij Ivanovič.

— Zaspal je, odgovorila je jedva slišno.

Bazarovu ni bilo sojeno, da bi se izbudil. Na večer postal je popolnem nezavesten in drugi dan je umrl. Otec Aleksej izvršil je nad njim verske obrede. Ko so ga devali v poslednje olje, ko se je dotaknilo sveto olje njegovih prsij, odprlo se je mu je jeduo oko in videti je bilo, da se je videč duhovnika v opravilu, dimečega se kadila, lučij pred

se je oglašil finančni minister pl. Dunajevski. Vsega njegovega govora še nemamo, a iz tega, kar ga je pred nami, ne veje nam nasproti nekdanja svežest, zatorej hočemo počakati s svojo sodbo, dokler ne dobimo vsega.

Govor poslanca dr. Gregra

v državnem zboru dne 17. aprila 1888.

Jaz in moji somišljeniki bomo glasovali proti dovoljenju državnega budgeta in to ne zaradi tega, da bi hoteli državi odtegniti sredstva za nadaljno izvrševanje njenih poslov; to ni naš namen in bi bilo tudi nemogoče; ker nas je premalo, da bi mogli zavreči budget. Mi hočemo s svojim odklanjajočim postopanjem izraziti preverjenje, da je smer in delovanje sedanje vlade nasproti češkemu narodu in drugim narodom v državi tako, da je vzbudilo globoko vznemirjenje, splošno nevoljo, da reči morem razdraženost v najširših krogih češkega naroda. Da je res tako, to ni trditev samo majhne skupine čeških poslancev; vso češko delegacijo kličem tu za pričo, če prav označujem mišljenje naroda našega, če pravim, da narod češki nema več zaupanja v sedanjo vlado.

Češki narod se je naveličal dalje podpirati vlado, ki še vedno prezira najpravičnejše zahteve, potrebe, želje in prošnje češkega naroda, ter ga vedno odpravlja le z obljubami, katerih niti izpolniti ne misli. To trditev bodem dokazal fakti, če bodem to tudi le deloma storil, kajti število opustnih grehov, katere je zakrivila vlada proti češkemu in drugim narodom, je tako veliko, da bi z naštevanjem v današnji seji ne bil pri kraju. (Veselost.) Za presojevanje vladnega delovanja se nečem posluževati idealnega merila, temveč merila, katero je dala vlada sama.

Vzel bodem njen lastni program in s tem programom pokazal, kaj je pri svojem nastopu obljubila in kaj pa je storila ali bolje rečeno ni storila. Svoj program je vlada objavila v prestolnem govoru dne 8. oktobra 1879. leta. Najprej govori prestolni govor — in to je za češki narod najvažnejše — da priznava in ceni pravna prepričanja naroda češkega in daje pomirljivo zagotovilo, da se ta pravna prepričanja ne morejo oškodovati po tem, da je češki narod poslal poslance v državni zbor. Katera so ta prepričanja?

Češki narod prešinja prepričanje, da je češko kraljestvo zgodovinski razvita, nerazdelna državno-pravna individualiteta (Dobro! mej Mladočehi), ki je zvezana z drugimi deželami države le po bilateralnih pogodbah češkega naroda z Najvišjo dinastijo, zlasti s pragmatično sankcijo. Češki narod, veren tradicijam svojih očetov vidi pripodobljen izraz te skupnosti v najčastitljivejšem aktu kronanja Njega velečastva cesarja avstrijskega za kralja češkega. (Poslanec grof Lažansky: Dobro! veselost na levisi.)

Češki narod globoko in bridko obžaluje, da se mu ni še izpolnila težko pričakovana nada, da vidi krono svoje dežele na glavi svojega kralja. Češki narod, ki je bil več stoletij vajen sam dajati si zakone, zmatra za faktično krivico, nasilstvo, ako se drugim postavodavnim zastopom, v katerih so tudi zastopniki družib dežel, odkazuje več, nego je neobhodno potrebno za nerazdelno zvezo države.

obrazom, izražalo nekaj kakor trepet in strah za trenotek na polumrtvem obličji. Ko je naposled zadnjikrat vzdihnil in se je po hiši zaslislalo občno stokanje, polastila se jo Vasilija Ivanoviča nepričakovana blaznost. „Rekel sem, da se bom uprl!“ kričal je, s hripavim glasom, z razžarjenim, zmočnim licem, žugaje s pestjo, kakor bi se komu grozil, „in uprl se bom, uprl se bom!“ A Arina Vlasjeva obesila se je vsa solzna okrog njegovega vratu, in oba sta padla na tla. — „Tako“, pripovedovala je potem v družinski sobi Anfisuška, „skupaj sta stisnila glavici, kakor ovce opoludne.“

A poludanska vročina mine in nastane večer in noč, tedaj pa tudi vrnitev v tiho pribežišče, kjer izmučeni in utrujeni spe . . .

XXVIII.

Prošlo je šest mesecev. Bila je bela zima s trdovratno tišino brez oblačnih mrazov, s trdim, skripajočim snegom, z rozovo slano po drevju, z bledozelenim nebom, s kopicami dima, in za naglo odpiravših se dveri, s svežimi, kakor objedenimi obrazi ljudij in z brzim tekom mimobežečih konj. Januarski dan približal se je že svojemu koncu. Večerni mraz se je še tesneje stiskal nepremični zrak, in hitro je

To se pravi, da se poslužujem navadnega izraza, češki narod teži po kolikor mogoče obširnej avtonomiji dežele in hoče centralnej upravi države le toliko odstopiti, kolikor z neobhodno potrebo zahteva in potrebuje celokupna vez države. To so pravni nazori in pravna prepričanja in neso mogla biti druga, o katerih govori prestolni govor 1879. leta —

Če gospodje z one strani vedno na to opozarjajo, da v globini našega srca še vedno nosimo češko državno pravo skrito, če mislijo, da so s tem razkrili tajnost, jim lahko zagotavljam, da imajo popolnem prav, da se češki narod verno in trdno drži pravic svoje dežele, da se bode trdno in verno držal te dedščine, katero je dobil od svojih očetov, kakor najsigurnejšega rešilnega sidra za vse mogoče slučaje prihodnosti. (Dobro! mej Mladočehi.)

Nam tudi na misel ne pride to skrivati in ne vidimo v tem niti veleizdaje, niti škode za avstrijsko državo, kajti ko bi to bilo, bi Njega Velečastvo naš najmilostljivejši kralj ne bil opetovalno (Tako je! mej Mladočehi) teh nazorov priznal na najslavnejši način. Nečem se sklicevati na cesarski diplom z dne 20. oktobra 1880, ki se je proglasil za nepremeljiv državni temeljni zakon; navajam le besedo, katero je izrekel Njega velečastvo naš kralj v Svojem Najvišjem reskriptu z dne 26. septembra 1870. leta češkemu deželnemu zboru: „Mi se dobro zavedamo sijaja, katero razširja krona Našega kraljestva Češkega okrog veljave in moči Naše države, in odločili smo z nova nerazdeljivost nerazrušljivo pismeno potrditi“ — in leto pozneje ponavljal je to obljubo Njega velečastvo kralj v reskriptu z dne 12. septembra 1871, v katerem pravi: „Spominjajoč se državnopravnega položaja češke krone in za vedujoč se sijaja in moči, kateri je dajala Nam in Našim prednikom; spominjajoč se nadalje neomajljive zvestobe, s katero je podpiralo prebivalstvo Češke Naš prestol, radi priznavamo pravice tega kraljestva (Poslanec dr. Vašaty: Čujte!) in smo pripravljene to priznanje ponoviti s prisego ob kronanji“. (Poslanec Lažanski: Čujte!) Te besede ostanejo neizbrisljivo zapisane v srcih in v pravnem zavedanju češkega naroda. Češki narod živi v trdnem zaupanju, da bode nazadnje le prišel čas, ko se bodo izpolnile te vzvišene obljube njegovega kralja in to upanje je najtrdnjša vez mej češkim narodom in njegovim vzvišenim kraljem. (Dobro! mej Mladočehi.)

Ko je vlada grofa Taaffeja prišla na krmilo in je bila postavila priznanje pravnega prepričanja in pravnih nazorov češkega naroda za prvo točko v program svoj, se je obveselil češki narod; kajti kaj je mogel pod tem stavkom družega razumeti, nego da se bode nova vlada prizadevala, da spremeni centralizujočo in nivelujočo ustavo v avtonomističnem zmislu in da jedenkrat uresniči obljube Njega velečastva. V tem oziru vidi češki narod, da se je popolnem motil, kajti namesto razširjenja kompetence deželnih zborov so jeli še zoževati deželno avtonomijo.

Češki deželni zbor, ki je nekdanj odločeval o miru in vojni, ki je celo dajal deželi dinastije, ponižal se je v pomnoženo okrajno zastopstvo ali vladno enketo. Nalašč, rekli bi z neko posebno pre-

ugaševala krvava zarja. V oknih Marinskega gradiča užigale so se luči; Prokofič pripravljaj je v črnem fraku in belih rokavicah s posebno slovesnostjo miz za sedem oseb. Teden poprej sklenila sta se v mali vaški cerkvi tiho in skoro brez prič dva zakona: Arkadijev's Katjo in Nikolaja Petroviča s Feničko; ta dan pa je dajal Nikolaj Petrovič odhodnico Pavlu Petroviču, ki se je odpravljaj po opravkih v Moskvo. Ana Sergějeva odpotovala je tija takoj po ženitvi odlično obdarivši mlada poročenca.

Točno ob treh sedli so vsi za mizo. Mitjo so tudi posadili, imel je že pestunjo v veznem kokošniku Pavel Petrovič sedel je mej Katjo in Feničko, „moža“ pomestila sta se poleg svojih žen. Znanci naši izpremenili so se zadnji čas: vsi so postali nekako lepši in postavniji, le Pavel Petrovič je shujšal, kar pa je sicer dodajalo še več plemstva“ njegovim izrazitim potezom. Tudi Fenička se je predrugačila. V svežem, svilenem krilu, s široko baržunasto pentljo v laseh, z zlatim lančecem okrog vratu sedela je spoštljivo-mirno, spoštljivo napram sami sebi in napram vsemu, kar je bilo krog nje, ter se smehljala, kakor bi mi hotela reči: „oprostite mi, jaz nisem kriva!“ A ne samo ona, — vsi so se smehljali in se tudi tako nekako oproščali;

metenostjo zna vlada vse tako urediti, da se v deželnem zboru češkega kraljestva nič več ne obravnava o stvareh večje važnosti, zlasti političnega pomena. Vladne predloge, ki se mu predložijo, tičejo se le podrejenih predmetov in še te morajo se nespremenjene vsprejeti, če ne se pa vržejo v širok jarek nesankcionovanih sklepov, z iniciativnimi predlogi ni moči prodreti, že zaradi tega ne, ker primanjkuje časa. In tako je sedanja vlada, katero smo pričakovali kot avtonomistično, postala centralistična in se od prejšnjih centralističnih vlad le toliko razločuje, da izvaja svoje centralistično delo z avtonomistično večino državnega zbora. (Smeh na levisi.)

Druga točka programa, katero si je postavila vlada, se glasi: „Moja vlada si bode vedno prizadevala, jednako skrbeti za duševne in gmotne koristi narodov.“

V času, ko je narodnostno načelo najsilnejši motor narodnega življenja, je ohranjenje narodnosti gotovo prvi in največji duševni interes za narod, katerega narodni obstoj je v nevarnosti. V takem položaju je češki narod, zagvožden mej veliko agresivno nemštvo (Oho! na levisi) — saj je to las-kovo za vas — najprednejša straža slovanskega sveta. Češki narod je cela stoletja, da rečem lahko, že tisočletje prisiljen boriti se za svoj narodni obstanek. Ta boj še ni končan, da še hujši je postal kajti več strank je zapisalo na svojo zastavo uničenje češkega naroda. Prejšnje vlade bile so v službi teh strank in ponemčenje češkega naroda bila je priljubljena misel vseh absolutnih in centralističnih vlad. Ko je prišla sedanja vlada in se je s prestola slovesno razlegla obljuba, da hoče sedanja vlada jednako skrbeti za duševne interese vseh narodov, se je nadejal češki narod, da je nazadnje vendar prišla vlada, ki bode imela razum za narodne pravice raznih narodov. Kar smo smeli po pravici zahtevati od sedanje vlade, je, da uresniči cesarjevo besedo in vendar jedenkrat naredi konec nenaravnej in ostudnej germanizacijske sistem.

Prišlo je drugače. Grof Taaffe sicer ni nastopil stare brutalne poti ponemčevanja, nastopil je nenavarnjšo pot počasnega, skritega kroničnega zastrupljenja. Po sto majhnih nevidnih cevcah spušča se germanizacija pod vlado Taaffejevo mej češki narod. Neštevilno ukazov in naredb se je izdalo ali vsaj trpelo, katere imajo namen, da se naredi nemščina celo v čisto nemških okrajih za privilegovani jezik, ter se jej podredi jezik večine. Nemški izpiti na češkem vseučiliščih se v nasprotju z zakonom še neso odpravili. Pri državnih železnicah daje se nemščini prednost, pri vojakihih se zmatrajo častniki za zločince, ki se poslužujejo materinščine. Vsako priporočeno pismo, ki odpošilja se z nemško priporočilno znamko, nemški koleki, vsaka pisemska znamka s samo nemškim naslovom nam dokazuje, da je res, kar trdim. V čeških okrajih nastavlja se uradniki, ki neso večji jezika narodnega: v tem vidim jaz surovo žaljenje narodne jednakopravnosti. To se morda posamično le neznatne stvari, a skupno dokazujejo, da se silno prizadeva sedanja vlada tudi brez sovražnega naslova „državnega jezika“, nemščino povsod uriniti na Češkem. (Konec prih.)

vsem bilo je nekako tesno, otožno, v istini pa jako dobro. Vsak stregel je vsakemu z neko zabavno postrešljivostjo, kakor, da bi se vsi zjedini, da igrarajo nekako prostodušno komedijo. Katja bila je pokojnega od vseh: samovestno se je ozirala in opazilo se je lahko, da se je Nikolaj Petrovič popolnem neumno vanjo zaljubil. Pred koncem obeda je ustal in prijemši za kozarec, obrnil se k Pavlu Petroviču.

— Ostavljaš nas . . . ostavljaš nas, mili brat, začel je . . . mislim, da ne na dolge, a vendar ti ne morem izraziti, da jaz . . . da mi . . . kako jaz . . . kako mi . . . Lej, to je beda, da mi nismo govorniki! Arkadij, govori ti!

— Ne, očka, nisem se pripravil.

— Jaz pa sem se dobro pripravil! Izkratka, brate, daj se objeti, želimo ti vsega dobrega in vrni se skoro.

Pavel Petrovič objel je vse, seveda ne izključivši Mitje. Fenički poljubil je vrh tega še roko, koje ona še ni znala podati, kakor je trebalo, in izpivši iznova natočeni kozarec izpregovoril z globokim vzdihom: „Bodite srečni, prijatelji moji!“ Farewell — Tega angleškega repka opazil ni nihče, a vsi so bili ginjeni.

(Dalje prih.)

„Matica Slovenske“ XIII. redni veliki zbor.

V Ljubljani dne 18. aprila.

Ko se je po 4. uri popoldne zbralo v mestni dvorani zadostno število družabnikov, otvoril gosp. prof. Marn zbor konstatujoč sklepčnost. V svojem ogovoru poudarja potem, da je „Matica“ glavni namen, narodu slovenskemu s primernimi knjigami pomagati do prave onike. Prava omika pa je le možna na krščansko-katoliški podlagi, to je „character indelebilis“, katerega v slovtvu ni smeti zanikavati. Resnici steber je le cerkev katoliška, ki ni tako nemila kakor nekaterniki sodijo. Paziti treba, da ne zaidemo v novo poganstvo, katero bi bilo hujše od nekdanjega. Mnogi so, ki drugod iščejo, kar že imamo. V „Matici“ je jedinstvo, mir in lepa sloga. Govornik potem obžaluje, da so se njegove besede „Človek sodi naj se tako, kakoršen je, ne pa tako, kakoršen bi mogel biti“, izrečene v zadnjem velikem zboru, krivo tolmačile. On da nikakor ni sovražnik napredku, on zna, da v „Matici“ ni vse popolno, zato si stvarne kritike celo želi. Spominajoč se Vodnika, ki je 1811. l. izrazil upanje, da bode z nabitimi doživel lepe nove pridelke domače književnosti, izreka govornik radost, da je doživel novih pridelkov in da že svoje nekdanje učence vidi delujoče na slovtvenem polji. Da je to doživel, hvali Boga želeč, da bi vse bilo na korist in slavo domovine.

Govornik potem poudarja „Matic“ napredek. „Letopis“ navajajo že razni učenjaki, „Uvod v modroslovje“ pa je taka knjiga, da bode vsemu narodu v ponos, ako bode g. pisatelju zdravje dopuščalo, da spiše in sestavi vse šestere knjige, katerim je „Uvod“ osnova. — Dne 4. februvarja zvršila je „Matica“ svoje 24. leto, prihodnje leto praznovala bode 25. letnico. Z ozirom na to bi bilo pač želeli večjega zanimanja, vsaj razmerno tacega, kakor je za Moh. družbo, da bi 25. letnica bila dostojna zavodu, kakor je „Matica“. Govornik izreka potem zahvalo gg. odbornikom, načelnikom obeh odsekov, g. blagajniku, ki že 15 let opravlja trudni svoj posel (Živio!) in izvrstnemu, marljivemu tajniku, (Dobro!) o katerem naznanja, da ga je odbor v zmislu pravil brez razpisa potrdil na novo na tri leta, katero naznanilo se z odobravanjem vsprejme jednoglasno.

Druga točka dnevnega reda bil je račun v novčnem gospodarstvu v dobi od 1. januarja do 31. decembra 1887. Matica imela je v tem časa 13.267 gld. 35 kr. dohodkov, 9.720 gld. 80 kr. stroškov, torej 3.546 gld. 55 kr. prebitka. Dohodki bili so naslednji: Imetek koncem 1886. l. 1334 gld. 27 kr., plačila društvenikov (ustanovnikov 455 gld., letnikov 2677 gld.) 3132 gld., obresti 684 gld. 90 kr., dohodki hiš v zvezdi in na Bregu 2790 gld. 72 kr., za prodane knjige 309 gld. 54 kr. na račun prodane hiše 5000 gld., razni dohodki 15 gld. 92 kr. Stroški: Upravni stroški 730 gld. 73 kr., za izdavanje knjig 3140 gld. 50 kr.; hišni stroški 1555 gld. 89 kr., obresti od dolga 90 gld., za nakup 5 obligacij 4149 gld. 28 kr., razni izdatki 54 gld. 40 kr.

Premoženje „Matic“ pomnožilo se je v letu preteklem za 2114 gld. 53 kr. in iznaša koncem 1887. l. 42.615 gld. 55 kr. v gotovini, inventarji, hiši v „Zvezdi“ i. t. d., 9581 gld. 25 kr. v obligacijah po kursni vrednosti vkupe 52.196 gld. 80 kr. Tuje premoženje, katerim upravlja „Matica“, iznaša 3983 gld. 87 kr. (Miroslava Vilharja spomenik 326 gld. 60 kr., Jurčič-Tomšičeva ustanova 2500 gld. 39 kr.)

Račun kakor tudi proračun za 1889 odobrita se brez razgovora ter na dr. Vošnjak a predlog kot računski presojevalci z vsklikom izberó gg. Žagar, Valentinčič in Bradaška.

Letno poročilo ob odborovem delovanju v dobi od 1. aprila 1887 do 1. aprila 1888 bila je 5. točka. Po kakor obširno, tako tudi natančno izvestje tajnikovo pride jutri na vrsto.

K poročilu se oglasi g. dr. Vošnjak in navetuje, da skupščina izreče odboru svoje popolno priznanje in zahvalo na njegovem marljivem delovanju, čemur skupščina z dobrotkli pritrudi.

Gosp. dr. Požar obžaluje, da „Matica“ nema toliko udov, kolikor bi jih morala imeti po svojih namerah. Koliko je še Slovencev, ki se prištevajo razumnstvu, a majhnega doneska za „Matic“ ne žrtvujejo. Število članov bi se moralo najmenj podvojiti in to bi se lahko zgodilo, ko bi vsak član

skušal pridobiti še jednega člana. „Matica“ je namenjena razumnstvu slovenskemu, naj bi torej vsak se upisal, kdor misli, da spada mej razumnstvo. Ljubljana je le po 230 članih zastopana v „Matici“, Celje na primer le po 19. Kdor bi trdil, da je v tem številu zapopadena vsa tamošnja inteligencija, razžalil bi ti mesti. In baš tako drugod. Gospod dr. Požar končuje svoj govor z gorkim pozivom do vseh narodnjakov, da naj pristopajo „Matici“.

Šesta točka bile so dopolnilne volitve, katerih izid je razviden na drugem mestu.

K samostojnemu predlogu odborovemu (sedma točka) poprime besedo v imenu odborovemu g. prof. Levec in predlaga, da se ima § 36. oprav. reda spremeniti in v prihodnje glasiti tako: „Tajnikovo službo odbor po razpisu oddaje praviloma na tri leta. Ako se je pa odbor po večletnem tajnikovem službovanju uveril o njegovi popolni sposobnosti, sme ga tudi brez razpisa potrditi za daljšo dobo“. Po kratki debati, v katero so zapored posegali dr. Lampret, Levec, Marn, Močnik in Kersnik, vsprejel se je ta predlog jednoglasno.

Ko se je potem mestu za dvorano izrekla zahvala, bil je veliki zbor končan.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. aprila.

Pri dopolnilni volitvi v dalmatinskem veleposestvu je voljen za državni zbor dr. baron Lappena s 188 glasovi. Hrvatski kandidat je dobil 184 glasov. Da je tu propala slovenska stranka je uzrok razpor mej Srbi in Hrvat. Srbi so želeli, da bi se kak pravoslaven postal za kandidata, ker pa v to neso hoteli Hrvatje privoliti, so pa izjavili, da se ne udeležijo volitve. In tako je prišlo, da je zopet voljen kandidat italijanske stranke, če tudi z nezadostno večino. Če bi pa vladala mej dalmatinskimi Slovani obeh veroizpovedovanj popolna sloga, bi tudi v veleposesstvu Italijani ne dobili več večine in dežela imela bi samo slovenske zastopnike.

Brambezi odsek **ogerske** zbornice je tudi vsprejel vladno predlogo, po kateri se bodo smeli sklicati rezervisti, če bi tudi ne bila proglašena mobilizacija. Sklenil je samo dostavek, da bi se jim štel v skupni čas vojaških vaj, če so bili sklicani za krajši čas nego dva meseca.

Vnanje države.

Srbska skupščina jako hitro rešuje v podrobnej debati nov občinski zakon. Vladni nasprotniki dosti ne ugovarjajo, ker vedó, da bi bilo brez uspeha. Res da večina radikalne stranke z vladno predlogo ni prav zadovoljna, a kaj se hoče, vlada bi predlogo umaknila, ko bi jo veliko predelovali. Nekoliko boljša bode pa le nova uredba, nego je bilo dosedanje, mislijo in vladi pritrjujejo.

Bolgarska opozicija postaja vedno pogumnejša. V Plovdivu so po noči nabili plakate, v katerih pozivljejo narod, da naj se spunta in prežene Koburžana. Opozicijski listi se vedno množe in vedno predrzneje pišejo. Večina bolgarskega naroda se pa za vse to, kaj delajo razne stranke, nič ne briga in s pravo orijentalno ravnodušnostjo čaka, kaj pride.

Če je verjeti nemškim listom, se na Kavkazu začenja ustaja proti **Rusiji**. Na čelu ustaškega gibanja je georgijsko plemstvo. V Tiflisu, Staropolu in Kutaisu zaprli so več oseb. Nameravano potovanje carske rodbine na Kavkaz bode zatogadel izostalo.

Popolno sporazumljenje mej **Rusijo** in **papežem** se ne bode še kmalu doseglo, ker Rusija zahteva, da bi se veronauk učil le v ruščini, in se po cerkvah vse molitve opravljale tudi le v ruskem jeziku. S tem pa neso zadovoljni Poljaki. Na nje se pa tudi v Rimu morajo ozirati. V Vatikanu si sedaj pred vsem le prizadevajo, da bi se obnovila diplomatska zveza, druge zadeve pa se bodo pozneje rešile. Papež se hoče vsem izogniti, kar bi utegnulo ovirati pogajanja. Poljskim romarjem, katere bode papež jutri vsprejel, se je naznanilo, da naj pri vsprejemu se izogibajo vsega, kar cika na politiko.

Rumunska ministerski predsednik se je izjavil, da so nemire mej kmeti podšuntali tuji agitatorji, njih povod torej ni slab položaj kmetskega prebivalstva. — „Novoje Vremja“ pa piše, da bode v Rumuniji buknila ustaja, če bode imela Rusija vojno z Avstrijo. Ta ustaja bode Rusom dala priložnost, da zasedejo Rumunijo.

Grški ministerski predsednik je zasledil, da centralni blagajnik nalašč 6 milijonov frankov ni uknjžil in račun centralne blagajnice. Našli so jih pa v blagajnicah centralnega državnega zaklada. Sedanjega in prejšnjega blagajnika so zaprli in začela se je preiskava, ker se sodi, da je kdo izmej njiju hotel je izneveriti. Izneverjenja so torej v balkanskih državah na dnevnem redu, kajti nedavno smo čuli o tacih dogodkih iz Bukurešta in Sofije.

Domače stvari.

— (Dopolnilne volitve v odbor „Matic Slovenske“.) Oddanih 188 glasov: Dobili so gg.: Bartel Anton in dr. Zupanec Jarnej po 187, dr. Sket Jakob 186, Pleteršnik Makso 185, Vilhar Ivan in Zupančič Vilbald po 172, Šuklje Fran 171, Žolgar Mihael in dr. Jarc Anton po 169, Majciger Ivan 168 glasov ter so tedaj izvoljeni v odbor „Matic Slovenske“ za dobo štirih let po §. 12. dr. pravil. — Dobili so pa še gg.: Kalan Andrej, dr. Mencinger Ivan in Žlogar Anton po 16, Fekonja Andrej, Koblar Anton in Zupan Tomo po 15, Pintar Luka 4, dr. Gregorec Lavoslav, Einspieler Gregor in dr. Napotnik Mihael po 1 glas.

— (Zadnja slovenska predstava v tej sezoni) bode v nedeljo 22. t. m. Pela se bode opereta „Tičnik“, — besede B. Rogackega, skladba dr. Benjamina Ipavca. — Pevske uloge prevzeli so: Gosp. Pajsar, gospdč. Daneševa, gospa Gerbič, gosp. Bučar. Pri opereti sodeluje del čitalniškega pevskega zbora. V začetku operete pela se bode skladba prof. Grbiča „Kaj ptici je?“, pred opereto pa igrala burka „Prvikrat v gledališči“.

— (Tiskovna pravda) bila je včeraj pred porotnim sodiščem v Celji. Pokojni „Juri s pušo“ priobčil je bil v 1. številu 1887. leta dopis iz Jurkloštra, po katerem se je tamošnji posestnik Matej Halec žaljenega čutil. Sumil je, da je Martin Lorgger, učitelj pri sv. Lenartu pri Laškem trgu, spisal rečeni dopis ter je po dr. Filipiči uležil tožbo proti njemu. Ker ni mogel dokazati, da bi bil Lorgger res pisal omenjeni dopis, zaukali so porotniki krivdo z 8 proti 4 glasom, Lorgger bil je oproščen, Matej Hvalec pa ima plačati narasle stroške.

— (Umrli) je dne 16. t. m. v Eggenbergu pri Gradci g. Karol Sicha, dosl. konzistorijalni svetnik, umirovljeni dekan in župnik nadškofije Olomuške itd. v 74. letu svoje dobe. Sicha poznat je v nas po svojem delu „Namen und Schwinden der Slaven“. Blagej njegovej duši bodi blag spomin!

— (Železnica iz Celja v Velenje.) Odkup zemljišč za to progo pričel se je te dni in sicer v Pletrovčah in v Žalci. Od strani podjetnikov bil je prisoten Klemensijevič, v imenu okrajnega zastopa Celjskega gg. dr. Serneč, dr. Schurbi, Josip Negri, Miha Vošnjak, od namestnije v Gradci svetnik Seeder in stavbeni nadsvetnik vitez Hohenburger, od deželnega odbora štajerskega dr. Schmiderer.

— (Obrtne strokovne šole.) Po budgetnega odseka izvestji imajo nastopne strokovne šole naslednja števila učencev: Borovlje 17 rednih, 4 izredne; Bolec 25 rednih, Idrija 23 rednih, 5 frekventantov; Izola 20, Celovec 51 rednih, Beljak 30 rednih in 211 frekventantov itd.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnice zbolel: 1 otrok. Ozdravel: Nobeden. Umrli: Nobeden. Ostane še bolnih 7 moških, 2 ženski in 10 otrok. Skupaj 19 oseb.

— (Davica in škrlatinka) razsajata mej šolsko mladino v Rovtahn nad Logatcem. Zaradi nju prenehal je šolski pouk že 17. marca, a se prične zopet s 23. dnem aprila, ker omenjeni boleznii pojenjujeta.

— (Kmetiska posojilnica) snuje se v Ribnici. Pravila ima že izdelana in če smo prav poučeni — tudi že potrjena. Deleži z omejenim poroštvom določeni so po 50 gld., z neomejenim po 5 gld. Občni zbor, pri katerem bode izvoljen glavni odbor, vršil se bode koncem aprila ali začetkom maja. Delovanje svoje pa prične ta zavod baje s 1. julijem. Dostaviti nam je še, da se je Ribniškemu pridružil tudi okraj Veliko-Laški. — Nje kapital znaša do zdaj že 15000 gld. — To je zopet hvalevreden korak z ozirom na napredek na narodno-gospodarskem našem polji! Vivat sequens!

— (V načelništvo Tržaške ženske podružnice sv. Cirila in Metoda) so bile izbrane v glavnem zboru v nedeljo 14. aprila z večino glasov: za prvomestnico gospdč. Ludmila Mančkočeva, za njeno namestnico gospa Ema Abramova; za zapisnikarico gospdč. Justina Michelijeve, za njeno namestnico gospdč. Marija Nadliškova; za blagajnico gospdč. Ivanka Kalistrova ter za njeno namestnico gospa Julika Nethova.

— (Razpisano) je pri okrajnem sodišči v Slovenjem Gradci mesto kanclista z zemljeknjižnim izpitom. — Prošnje do 19. maja.

Dunaj 19. aprila. Ravno Šuklje kot generalni govornik desnice svoj čez 1 in pol ure trajajoči sijajni govor končal. Govor formalno in meritorično krasen in dovršen; uspeh velikanski. Govor pri mnogih točkah od cele desnice odobran. Govornik na konci od vseh desniških delegacij živahno pozdravljan. Utis tudi pri levici očividni. Čestitati si sme slovenska delegacija, da ima tako govorniško silo v svoji sredini.

Pariz 18. aprila. „France“ javlja po „Agence Libre“, da se je predvčeraj poskusilo, cesarja Friderika otrovati. Poskus se ni posrečil, ker je dr. Mackenzie bil oprezen ter cesarju dal zdravila proti strupu.

Berolin 19. aprila. Groznica se je zvečer pri cesarji znatno pomnožila. Cesar nekoliko slab. Lokalna bolezen razrašča se vedno dalje nizdolu v sapnik. Dihanje je precej hitreje.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192-277)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Zahvala.

Blagorodna gospoda Ivan Hribar, glavni zastopnik banke „Slavije“, in Fran Bien, inženir banke „Slavije“, podarila sta v imenu iste hrabrim braniteljem šolskega poslopja pri požaru dne 28. marca t. l. 25. goldinarjev. V imenu obdarovanih (razdelil se je denar 15. aprila) izreku najtoplejo zahvalo

Solsko voditeljstvo na Vinici,
dne 16. aprila 1888.

Trošt, nadučitelj.

17. aprila:

Pri Stonu: Kontoumaš iz Curiha. — Rosenbaum iz Offenbacha. — Steiner, Tisen, Filipp, Tehwab, Holabek, Kahn, Bauer, z Dunaja. — Wechsler, Stern, Spedling iz Grada. — Ferjančič iz Zavraca. — Stranetzer iz Pentebel. Čakš iz Podkloštra. — Jeločnik iz Litije. — Hudovernik iz Radovljice. — Tomaž z Gorenjskega.

Tržne cene v Ljubljani
dne 18. aprila t. l.

Pšenica, h.k.l.	6 17	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	4 5	Surovo maslo,	90
Jčemen,	4 22	Jajce, jedno,	2
Oves,	3 09	Mleko, liter	8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	56
P.oso,	4 55	Telečje	54
Koruz,	5 62	Svinjsko	60
Kroupir,	2 41	Koštracovo	36
Leča,	12	Pišanec,	50
Grab,	13	Golob	18
Fižol,	11	Senc, 100 kilo	2 50
Maslo,	kgr. 1	Slama,	2 32
Mas,	66	Drva trda, 4 metr.	7 10
Špeh frišen	60	„ mehka, 4	4 15

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. aprila	7. zjutraj	735.6 mm.	9.8° C	sl. svz.	jas.	
	2. popol.	733.1 mm.	20.6° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	733.7 mm.	14.4° C	sl. jz.	d. jas.	

Srednja temperatura 14.9°, za 5.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 19. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	78.20	78.05
Srebrna renta	80.45	80.35
Zlata renta	110.40	110.05
5% marcna renta	92.90	92.80
Akcije narodne banke.	864.—	865.—
Kreditne akcije	269.40	268.80
London	126.95	127.—
Srebro	—	—
Napol.	10.05 1/2	10.05 1/2
C. kr. cekini	5.97	5.97
Nemške marke	62.37 1/2	62.40

Državne srečke iz l. 1864	100	166	50
Ogerska zlata renta 4%	97	—	—
Ogerska papirna renta 5%	5	75	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	50	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	182	50
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	102	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	215	—	50

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živeb. otekline, oirple živec in klie i. d. V zvojem učinku je nepretrgovljiv in bi o ter radikalno zdravi, kar dokazuje na stošine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (605-20)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rolova v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan po pošti.

1200 hektolitrov
belega, rudečega in popolnem črnega

VINA

iz lastnih vinogradov, plod izvrstnih, žlahtnih trt, iz najboljših let 1879, 1885, 1886 in 1887, iz hrvaških in sremskih gor, proda se po ceni vkupe ali pa v večjih množinah pri lastniku na Hrvaškem. — Tudi se proda

10 veder

pravega starega žganja,

po 50 kr. liter. — Na zahtevanje pošljejo se tudi uzorci vina in žganja.

Kaj več pove na ustna ali pismena vprašanja:
St. pl. Cvetišinski, Graz, Bischofplatz 2,
I. Stiege, S. Stock, links. (253-3)

J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 7 sn.,

pošiljata proti poštenu povzetju: (180-8)

Križasto modno blago za žensko obleko, iz čiste volne, 90 cm. široko, 10 metrov gl. 8.50.	29 vatlov, Domače platno, kos 1/2, gl. 5.50, — kos 1/4, gl. 4.20.
Volnen atlas v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gl. 6.50.	30 vatlov, King-tkanina, bolje od platna, kos 1/2, gl. 7.50, 1/4 gl. 5.80.
Kašmir v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gl. 4.50.	30 vatlov, ŠIFON, 90 cm. širok, kos la. gl. 5.50, la. gl. 1.50.
BAIGE v najnovejših barvah, 100 cm. širok, 10 metrov gl. 9.50.	29 vatlov, Oxford, najnovejši vzorec, kos la. gl. 6.50, la. gl. 4.50.
Brokatno blago v vseh barvah, 60 cm. širok, najnovejši dessins, 10 metrov gl. 4.—.	za posteljno prevleko, 29 vatlov, kos la. gl. 6.—, la. gl. 5.20.
CRETON za žensko obleko, se sme prati, najnovejši vzorec, 70 cm. širok, 10 metrov gl. 2.90.	30 vatlov, Damastni gradl, 5.50.
Trinitnik. 60 cm. širok, svetlo- in temno-rujav, 10 metrov la. gl. 3.50. la. gl. 2.50.	platneni, v vseh barvah, 3 komadi 1/2, gl. 2.—, 1/4 gl. 1.—.
Blago za pomočne suknje (tudi za ženske obleke), 60 cm. široko, križasto, 10 metrov gl. 2.50.	platneni, 1/4 v kvadratu, — 6 komadov, gl. 1.20.
Pregrinjalna garnitura (2 posteljni in 1 mizno pregrinjalo), iz ripsa gl. 4.50, iz jute gl. 3.50.	platnene, z resami, gl. 1.50, s kraji, brez šiva, 2 metra dolge, 1 1/2 metra široke, 1 komad gl. 1.50.
Jute-zastor, turški dessins, (2 stranska dela in draperija), komplet, gl. 2.30.	Slamnjake iz jute-platna, kompletne, velike, komad la. po gl. 1.40, la. po 90 kr.
Posobna preproga, jako trajna, 10-11 metrov dolga, — la. gl. 6.—, la. gl. 3.50.	Predposteljna preproga, najnovejši dessins, iz flanele, 1 par gl. 2.—, iz jute gl. 1.30.
Prešita posteljna odeja iz atlasa gl. 8.50, — iz rouge-a gl. 3.—.	

Uzorci
zastonj in franko.

Fina ograja

z lepo pletenim omrežjem in dvema plačilnima mizicama, poprej lastnina „kranjske Eskomptne banke“, posebno pripravna za posojilnice in kontuvare

se proda prav ugodnimi pogoji. Isto tako se prodasti (282-2)

dve pisalni mizi (Schreibpult).

Več se izve pri gosp. H. Turku trgovci v Ljubljani, Mestni trg.

Najboljši in najpripravniji način hranjevanja je gotovo zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbine. Naše življenje odvisno je od tolikerih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznan denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjene starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno (233-7)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).